

Να φτιάξουμε το μέλλον μας
Να γίνουμε η γενιά της αντεπίθεσης

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

**Η Αριστερή Ενότητα,
ως δίκτυο αυτόνομων
ριζοσπαστικών αριστερών
σχημάτων, μέσω της
παρέμβασης και της
δράσης της επιδιώκει την
αλλαγή των συσχετισμών
μέσα στο πανεπιστήμιο και
την διάδοση των αξιών
της, στο πλαίσιο της
συμβολής της στον
ευρύτερο κοινωνικό
μετασχηματισμό σε
ριζοσπαστική κατεύθυνση.**

Τα σχήματά μας παρεμβαίνουν στον κοινωνικό χώρο των Πανεπιστημίων. Ωστόσο οι επεξεργασίες και οι αναλύσεις δεν αφορούν μόνο ζητήματα φοιτητικά και ενδοπανεπιστημιακά, αλλά πολύ περισσότερο επιδιώκουμε μέσω της παρέμβασής μας να κάνουμε κτήμα των Φοιτητικών Συλλόγων ζητήματα που αφορούν την κοινωνία στο σύνολό της, και αγώνες που αναπτύσσονται μέσα σε αυτή. Γι αυτό το λόγο παλεύουμε

για την οργανική μας σύνδεση με κοινωνικά κινήματα και διεκδικήσεις, όπως αυτά αναπτύσσονται (μεταναστευτικό, οικολογικά και έμφυλα ζητήματα, ριζοσπαστική οικολογία κτλ) αντιλαμβανόμενες/οι ότι το φοιτητικό σώμα δεν είναι ξένο από την υπόλοιπη κοινωνική κίνηση. Μόνο μέσω αυτής της προσπάθειας σύνδεσης όλων των επιμέρους χειραφετητικών αγώνων μπορούμε να οραματιστούμε μεγάλες ανατροπές και να οικοδομήσουμε μια διαφορετική κοινωνία.

Η Αριστερή Ενότητα έχει επιλέξει να λειτουργεί μέσω αμεσοδημοκρατικών και αυτόνομων δομών και διαδικασιών, στην βάση της συμμετοχικότητας, της συναπόφασης και της συνυλοποίησης. Για εμάς αυτό δεν σημαίνει μόνο την μη εξάρτησή μας από κομματικούς μηχανισμούς, αλλά και την παραγωγή αυτόνομου πολιτικού λόγου ανάλογα με τις ανάγκες του εκάστοτε κοινωνικού χώρου και της ευρύτερης κοινωνικής κίνησης.

Τόσο οι πανελλαδικές όσο και οι κατά τόπους διαδικασίες της Αριστερής Ενότητας βοηθούν στην αλληλεπίδραση μεταξύ των σχημάτων και στην ανταλλαγή εμπειριών και ιδεών για τις πολιτικές μας επεξεργασίες. Στα πλαίσια αυτά τα παρακάτω πεδία διεκδίκησης που περιγράφονται συμπυκνώνουν επεξεργασίες των σχημάτων μας και εξειδικεύονται από αυτά μέσω της κοινωνικής τους γείωσης.

Απέναντι στην οικοδόμηση του νεοφιλελεύθερου - ιδιωτικού Πανεπιστημίου των προηγούμενων χρόνων, η Αριστερή Ενότητα οφείλει να προτάξει ως αντιπαράδειγμα το Πανεπιστήμιο των αναγκών μας, ένα Πανεπιστήμιο χωρίς ταξικούς φραγμούς όπου όλοι ανεξαιρέτως θα μπορούν να σπουδάσουν, ιδιαίτερα τώρα που οι φοιτητές έχουν πολλαπλές ταυτότητες, άρρηκτα συνδεδεμένο με την κοινωνία και τις αξίες της αλληλεγγύης, της συλλογικότητας και της κοινωνικής χρησιμότητας.

1. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ως Αριστερή Ενότητα έχουμε διαγνώσει το έλλειμμα δημοκρατίας στις διαδικασίες τόσο της διοίκησης του Πανεπιστημίου όσο και σε αυτές του Φοιτητικού Κινήματος, κυρίως στις Γενικές Συνελεύσεις. Το έλλειμμα δημοκρατίας αυτό, η αποπολιτικοποίηση των φοιτητών και η επικράτηση του ατομικού δρόμου στα πρότυπα του νεοφιλελεύθερου υποδείγματος συνέβαλαν σημαντικά στην αποτυχία μαζικοποίησης και συνολικοποίησης των κινημάτων του προηγούμενου διαστήματος. Κρίνουμε όμως, ότι αν θέλουμε ένα κίνημα μαζικό, διαρκές, δημιουργικό και διεκδικητικό πρέπει αυτό να συγκροτηθεί δημοκρατικά στη βάση του, με διαδικασίες που θα επανακαθορίζουν τον τρόπο οργάνωσης της φοιτητικής καθημερινότητας.

Στόχος μας είναι η οικοδόμηση ενός πανεπιστημίου που η ίδια η πανεπιστημιακή κοινότητα θα αποφασίζει για αυτό. Τα νέα πεδία διεκδίκησης που ανοίγονται μπροστά μας, καθώς και η αναβάθμιση των διαδικασιών μας σε δημοκρατική κατεύθυνση, μπορούν να δημιουργήσουν ένα προωθητικό Φοιτητικό Κίνημα που θα έχει καθοριστικό ρόλο στον ριζικό μετασχηματισμό του Πανεπιστημίου

ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

Η Γ.Σ αποτελεί για μας συγκροτητικό στοιχείο στην προσπάθεια οικοδόμησης ενός φοιτητικού κινήματος με αμεσοδημοκρατικές και συμμετοχικές δομές. Πρέπει επομένως αρχικά να επιχειρήσουμε να επαναφέρουμε την εμπιστοσύνη των φοιτητών στις συλλογικές διαδικασίες των συλλόγων τους. Κάποιες προτάσεις και σκέψεις μας για την λειτουργία του συγκεκριμένου θεσμού είναι:

- **Το προεδρείο, εγγυάται τη διαδικασία, και προκύπτει μέσα από κλήρωση, στην**

οποία θα έχει δικαίωμα

συμμετοχής ο/η κάθε φοιτητής/τρια. Σε κάθε περίπτωση αρμόδιο να αποφασίζει για τον τρόπο συγκρότησης του προεδρείου παραμένει το ίδιο το σώμα της συνέλευσης.

- **Ο χρόνος της κάθε τοποθέτησης - ομιλίας** πρέπει να είναι ίδιος για όλες τις συλλογικότητες και για τους ανένταχτους σπουδαστές/-στριες. Η ΓΣ αποτελεί για μας τον χώρο και την διαδικασία που οι φοιτητές συζητούν κι αποφασίζουν από κοινού, έξω από αναθετικές και ιδιοκτησιακές λογικές.
- Επιπλέον, εισάγουμε **την ιδέα των «Πρακτικών» της διαδικασίας**, τα οποία θα τηρούνται απ' τα μέλη του προεδρείου, ώστε να υπάρχει η απαραίτητη διαφάνεια.
- Προτείνουμε επίσης την **θέσπιση τριώρου αποκλειστικά για την διενέργεια Γ.Σ.** απ' τους διοικητικούς θεσμούς της εκάστοτε Σχολής.
- Προτείνουμε τη **δημιουργία Θεματικών Ομάδων Εργασίας** που θα επεξεργάζονται διάφορα ζητήματα, όπως ζητήματα πολιτισμού, αθλητισμού, γνωστικού αντικειμένου κ.ά. Οι συγκεκριμένες ομάδες θα προκύπτουν μέσα απ' τις Γ.Σ. και θα μεταφέρουν τις προτάσεις τους σε αυτή προκειμένου να επικυρωθούν. Στόχος μας είναι η συνεχής πολιτικοποίηση της φοιτητικής καθημερινότητας, και η διεύρυνση των ζητημάτων που απασχολούν τους συλλόγους μας.

- **Τέλος, προτείνουμε τη διεξαγωγή θεματικών γενικών συνελεύσεων** που θα αφορούν ζητήματα της σχολής (πρόγραμμα σπουδών, έρευνα κτλ) σε μια προσπάθεια επαναφοράς του ενδιαφέροντος των φοιτητών/τριών στις συλλογικές διαδικασίες και της μαζικής συμμετοχής τους, με στόχο την επίτευξη υλικών νικών στο τώρα.

Με βάση τα παραπάνω, θα έπρεπε επίσης να επιδιώξουμε και έναν πιο υγιή μηχανισμό συνδιαμόρφωσης με άλλες αριστερές συλλογικότητες /σχήματα και ανένταχτους φοιτητές, με βάση τον διάλογο και τις δημοκρατικές διαδικασίες στην διεκδίκηση λήψης αγωνιστικών αποφάσεων, όχι όπως συνέβαινε ,κατά κύριο λόγο, μέχρι σήμερα που η συνδιαμόρφωση αποτελούσε μια τακτική κοπτοραπτικής πλαισίων που πολλές φορές είχαν κάπως πιο μετριοπαθή χαρακτήρα από αυτών που πραγματικά θα επιθυμούσαμε.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Σ' ό,τι αφορά τα Δ.Σ. των Συλλόγων έχει παρατηρηθεί αρκετές φορές το φαινόμενο καλέσματος των Δ.Σ. για θέματα που αφορούν τους φοιτητικούς συλλόγους και λήψη αποφάσεων απ' αυτά, ενώ στην πραγματικότητα θα έπρεπε να καλεστεί γενική συνέλευση. Ο ρόλος των Δ.Σ. είναι καθαρά διεκπεραιωτικός – εκτελεστικός των αποφάσεων των γενικών συνελεύσεων. Μονάχα σε μια γενική συνέλευση γίνεται διεξοδική πολιτική ζύμωση μεταξύ των φοιτητών, τόσο για θέματα σχολής όσο και για θέματα που αφορούν το γενικότερο κοινωνικό-πολιτικό γίγνεσθαι.

Η λειτουργία του ΔΣ δεν μπορεί επομένως να υπονομεύει αυτή της ΓΣ. Τέλος, προκρίνεται η δημιουργία ενός ιστότοπου (blog) για τη δημοσίευση των πρακτικών του ΔΣ ώστε να είναι διαθέσιμα στον φοιτητικό σύλλογο και οι

πολιτικές δυνάμεις να αναλαμβάνουν την πολιτική ευθύνη τόσο για τη λειτουργία του οργάνου όσο και για τις αποφάσεις που λαμβάνονται.

ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΟ ΟΡΓΑΝΟ

Επιπλέον, κρίνεται αναγκαία στο επόμενο διάστημα η συγκρότηση τριτοβάθμιου οργάνου των φοιτητών, που μπορεί να:

- συμβάλλει τόσο στην επανανοηματοδότηση και τον εκδημοκρατισμό των Γενικών Συνελεύσεων όσο και στην περαιτέρω πολιτικοποίηση των Φοιτητικών Συλλόγων.
- εγγυάται την ομαλή και σοβαρή διεξαγωγή των εκλογών και των πολιτικών διαδικασιών
- εγκαλεί τις πολιτικές δυνάμεις να τοποθετούνται μέσα στις συλλογικές διαδικασίες και στα όργανα του συλλόγου
- συντονίζει καλύτερα τις επιμέρους δράσεις και αποφάσεις των Φοιτητικών Συλλόγων
- αναδεικνύει καλύτερα τα κεντρικά διακυβεύματα της συγκυρίας
- διασφαλίζει αποτελεσματικότερα τον θεσμό του ασύλου

Με αυτόν τον τρόπο θα αναδεικνύεται η πολιτική συζήτηση και θα υπάρχει ουσιαστικό **πεδίο αντιπαράθεσης**. Επιπλέον το τριτοβάθμιο

όργανο επιτρέπει τη σύνδεση του φοιτητικού κινήματος με την κοινωνία και τη συγκρότηση ενιαίων μετώπων με το εργατικό κίνημα. Αυτό, βέβαια, δεν σημαίνει ότι η οργάνωση του φοιτητικού κινήματος πρέπει να εξαρτάται μόνο από ένα τριτοβάθμιο όργανο, αλλά αντιθέτως θα πρέπει να **συγκροτούνται και "από τα κάτω" δομές που θα συντονίζουν τον αγώνα.**

Προκειμένου να αποφευχθούν οι παθογένειες του παρελθόντος και η τυχόν γραφειοκρατικοποίηση του φοιτητικού κινήματος, πρέπει να ανοίξουμε την κουβέντα για τους κανόνες συγκρότησης του οργάνου και τις αρχές που θα το διέπουν. Ενδεικτικά, θα μπορούσαμε να προτείνουμε

- την αιρετότητα και ανακλητότητα των εκπροσώπων
- τη δέσμια εντολή τους σε κρίσιμα ζητήματα
- τη συγκροτημένη ενημέρωση των ΓΣ και γενικότερα των ΦΣ για τη δράση του οργάνου.

Σ' αυτά τα πλαίσια, κρίνεται απαραίτητη η προσπάθεια συγκρότησης ενός τριτοβάθμιου οργάνου ήδη από τις φετινές φοιτητικές εκλογές, εισάγοντας το αίτημα στους συλλόγους.

ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Όσον αφορά στη διοίκηση των πανεπιστημίων, η σημερινή πραγματικότητα της υπονόμευσης του αυτοδιοίκητου των ιδρυμάτων με την ύπαρξη και λειτουργία των Συμβουλίων Διοίκησης, της συσσώρευσης εξουσιών στις Συγκλήτους και της απουσίας εκπροσώπησης φοιτητών και εργαζομένων στις διοικητικές δομές των Πανεπιστημίων, φανερώνει σ' όλες του τις διαστάσεις το έλλειμμα δημοκρατίας και συμμετοχής. Στον αντίποδα όλων αυτών, **οραματιζόμαστε ένα πανεπιστήμιο αυτοδιοίκητο, δημόσιο και όχι κρατικό, μακριά από κάθε ιδιωτική παρέμβαση, ένα Πανεπιστήμιο**

διοικητικά αποκεντρωμένο όπου οι εξουσίες θα διαχέονται σε επίπεδο Σχολών και Τμημάτων, ένα πανεπιστήμιο συνδιοικούμενο από καθηγητές, φοιτητές, εργαζομένους, στο οποίο οι φοιτητές θα έχουν λόγο και στη διαμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών. Προς την κατεύθυνση λοιπόν του εκδημοκρατισμού της διοίκησης του πανεπιστημίου διεκδικούμε:

- την κατάργηση των Συμβουλίων Διοίκησης,
- τη συμμετοχή φοιτητών και εργαζομένων στα υπάρχοντα όργανα διοίκησης (γενικές συνελεύσεις τμήματος, συγκλήτους) μετά από έγκαιρη ενημέρωσή τους για τα θέματα της ημερήσιας διάταξης και
- την εκκίνηση διαδικασιών διαβούλευσης μεταξύ των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας (φοιτητές, καθηγητές, εργαζόμενοι) με τη θέσπιση ανοιχτών μεταξύ τους συνελεύσεων.

2.

ΜΕΡΙΜΝΑ

Δεν νοείται δημόσιο και δωρεάν Πανεπιστήμιο χωρίς την καθολική σίτιση, στέγαση και μεταφορά, στόχοι που θα επιτευχθούν με την αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης προς το Πανεπιστήμιο. Τον καταμερισμό του προϋπολογισμού θέλουμε να αποφασίζουν τα όργανα της συνδιοίκησης στην κατεύθυνση των αναγκών των φοιτητών. Επιπλέον, στη δική μας αφήγηση για το Πανεπιστήμιο των αναγκών, δεν χωράνε οι ιδιώτες στις δραστηριότητες εντός του Πανεπιστημίου. Η λογική του κέρδους και

ο παρασιτισμός των εργολάβων εις βάρος των φοιτητών σε όλους τους τομείς της μέριμνας, μέρος της οποίας είναι και η καθαριότητα, η φύλαξη και τα κυλικεία των Σχολών, δεν έχουν θέση στο Πανεπιστήμιο που θέλουμε να οικοδομήσουμε.

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ

Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η σύναψη συμβάσεων αορίστου χρόνου με τους εργαζόμενους, με παράλληλη συμμετοχή των ίδιων στην διαβούλευση και την διαπραγμάτευση των συνθηκών εργασίας, του μισθού και της σύμβασης στο σύνολό της, καθώς και με τη συμμετοχή του συνόλου της Πανεπιστημιακής κοινότητας στον έλεγχο με κατεύθυνση τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών. Τέλος, προτείνουμε προτεραιότητα για τις παραπάνω θέσεις εργασίας που θα προκύψουν, να έχουν οι τωρινοί εργαζόμενοι που θα απολυθούν λόγω της απομάκρυνσης των εργολαβιών από τα Πανεπιστήμια μας.

ΣΙΤΙΣΗ

Στην κατεύθυνση όλων των παραπάνω, απαιτούμε **δημόσιες πανεπιστημιακές λέσχες**, σε αντιπαράθεση με το υπάρχον μοντέλο των εργολαβιών (catering) για την παροχή υπηρεσιών σίτισης έναντι δυσανάλογων ποσών. (Ως μεταβατική λύση, όπου είναι εφικτό, προτείνεται η δημιουργία λέσχης ως κοινωνική συνεταιριστική επιχείρηση (Κοιν.Σ.Επ) με την συμμετοχή φοιτητών εργαζομένων αλλά και ανέργων. Ο τρόπος λειτουργίας καθορίζεται από τους ίδιους τους φοιτητές). Η δημόσια λέσχη θα συνεργάζεται με τοπικούς παραγωγούς ή συνεταιρισμούς, ώστε οι προμήθειες να γίνονται, χωρίς να ευνοούνται ιδιώτες εις βάρος των φοιτητών. Την ποιότητα του φαγητού και την λειτουργία της λέσχης πρέπει να ελέγχουν μέσα από τις διαδικασίες τους τα μέλη της Πανεπιστημιακής κοινότητας. Απαραίτητος είναι και ο κοινωνικός έλεγχος από το σύνολο της Πανεπιστημιακής κοινότητας της ποιότητας του φαγητού και της λειτουργίας της λέσχης. Οι δημόσιες αυτές λέσχες μπορούν επίσης να συνεργάζονται με δομές αλληλεγγύης (κοινωνικά παντοπωλεία, στέκια κ.α.) για την εξυπηρέτηση των αναγκών ευπαθών κοινωνικών ομάδων.

ΣΤΕΓΑΣΗ

Πρέπει να είναι επαρκής για όλους τους φοιτητές. Η μέριμνα για τη συντήρηση των εστιών και τις αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης (πόσιμο, καθαρό νερό-θέρμανση-καθαριότητα κοινόχρηστων χώρων) θα παρέχεται από το Πανεπιστήμιο. Επιπλέον προτείνουμε:

- εγκαταλελειμμένα δημόσια κτήρια ή κτήρια που ανήκουν στην Πανεπιστημιακή κοινότητα θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν ως εστίες (σε αυτή την προσπάθεια μπορούν να συμβάλουν σημαντικά οι φοιτητές των Πολυτεχνικών Σχολών).

- συνεργασία των φοιτητικών εστιών με στεγαστικές καταλήψεις ως μία επιπλέον δυνατότητα στέγασης όλων όσων έχουν ανάγκη.
- αύξηση ποσού του στεγαστικού επιδόματος με διασφάλιση ότι ο φοιτητής είναι ενεργός, αλλά χωρίς το κριτήριο επίδοσης.
- η αύξηση των κοινωνικών παροχών προς τους φοιτητές (μειωμένα τιμολόγια υπηρεσιών κ.λπ.).

Ο σεβασμός του προσωπικού/ιδιωτικού χώρου των οικοτόπων φοιτητών, ο οποίος παραβιάζεται συνεχώς με αυθαίρετους ελέγχους, αποτελεί αδιαπραγμάτευτο δικαίωμα.

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

Διεκδικούμε την **ελεύθερη μετακίνηση όλων των φοιτητών/τριών στα Μ.Μ.Μ. από και προς τα Πανεπιστημιακά ιδρύματα, με την καθιέρωση "ειδικής κάρτας"**, ώστε να αποκλειστεί η επιδίωξη κέρδους από ιδιώτες εις βάρος των φοιτητών. Επιπλέον, οι ίδιοι οι φοιτητικοί σύλλογοι πρέπει να εμπλακούν στην διαδικασία καθορισμού των δρομολογίων των μέσων μεταφοράς βάσει του προγράμματος σπουδών και των αναγκών τους. Ειδικά σε περιπτώσεις απομακρυσμένων εστιών, να καθορίζονται τα αντίστοιχα δρομολόγια για εξυπηρέτηση των οικοτόπων φοιτητών. Ακόμα, στις επαρχιακές πόλεις θα μπορούσε να υπάρξει **συνεργασία των τοπικών δήμων και του Πανεπιστημίου για χρήση της δημοτικής συγκοινωνίας στη μεταφορά των φοιτητών**, με γνώμονα τη σύγκρουση με τις εργολαβίες. Καταληκτικά, διεκδικούμε τη μεταφορά των φοιτητών από και προς τον τόπο προέλευσής τους με το ελάχιστο δυνατό κόστος.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

Πέρα από τη **δωρεάν παροχή των συγγραμμάτων**, αυτά πρέπει να καλύπτουν το επι-

στημονικό αντικείμενο των μαθημάτων, ολόπλευρα, ενώ παράλληλα πρέπει να αρθεί ο περιορισμός της επιλογής ενός συγγράμματος ανά μάθημα.

Ταυτόχρονα, οι φοιτητές σε συνεργασία με τους καθηγητές στα πλαίσια διαδικασιών των συλλογικών οργάνων θα καθορίζουν τα απαραίτητα για αυτούς συγγράμματα και θα ελέγχουν για τυχόν αυθαιρεσίες των εκδοτικών οίκων και των καθηγητών. Απαραίτητη είναι και η **επαναλειτουργία των υφιστάμενων Πανεπιστημιακών τυπογραφείων** ή η ίδρυση νέων ώστε να μην πλουτίζουν οι μεγάλοι εκδοτικοί οίκοι από τα βιβλία μας. Στην ίδια λογική κινείται και η δημιουργία αυτοδιαχειριζόμενου δικτύου διακίνησης σημειώσεων σε κάθε Φ.Σ. (σε ψηφιακή μορφή) αλλά και η δημιουργία αυτοδιαχειριζόμενων βιβλιοθηκών στις οποίες θα λειτουργούν φωτοτυπικά μηχανήματα.

ΥΛΙΚΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ

Απαιτείται η δυνατότητα των ιδρυμάτων να διαθέτουν τον απαραίτητο υλικοτεχνικό εξοπλισμό για τη διεξαγωγή της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Ταυτόχρονα θα μειωθεί και εν συνέχεια θα εξαλειφθεί το φαινόμενο του αποκλεισμού των φοιτητών/τριών από μαθήματα λόγω της αδυναμίας προμήθειας του απαραίτητου εξοπλισμού ώστε να αρθούν οι ταξικοί φραγμοί.

ΙΑΤΡΟΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ

ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ

Απαιτούμε την ασφαλιστική κάλυψη όλων των φοιτητών/τριών με σκοπό τη δωρεάν πρόσβαση στο χώρο της δημόσιας υγείας με παροχή φοιτητικού βιβλιαρίου υγείας. Στην διασφάλι-

ση της κάλυψης αυτών των αναγκών μπορεί να βοηθήσει η συνεργασία με αυτοοργανωμένες κοινωνικές δομές υγείας (μητροπολιτικά, κοινωνικά φαρμακεία) καθώς και η δημιουργία ανάλογων δομών σε Πανεπιστήμια όπου τα επιστημονικά αντικείμενα συνάδουν με τον τομέα της υγείας (σχολές επιστημών υγείας κ.λ.π.). Όσον αφορά την παροχή ψυχολογικής υποστήριξης στους φοιτητές, διεκδικούμε τη δημιουργία δωρεάν δομών ψυχικής υγείας στους χώρους του Πανεπιστημίου, στελεχωμένους από ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς.

Α.Μ.Ε.Α

Ελλείπει ειδικών δομών που στοχεύουν στην αυτονόμηση των ΑΜΕΑ, διεκδικούμε την δωρεάν και κατάλληλη μετακίνηση τους από και προς τα Πανεπιστημιακά ιδρύματα, καθώς και την παρουσία κοινωνικών λειτουργών όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο. Στο χώρο του Πανεπιστημίου διεκδικούμε υποδομές οι οποίες θα ανταποκρίνονται στις ανάγκες των ΑΜΕΑ για την πλήρη πρόσβαση σε όλους τους χώρους.

3. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΠΟΥΔΩΝ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΑ

Όλες οι προηγούμενες μεταρρυθμίσεις των νεοφιλελεύθερων στόχευαν στην ευθυγράμμιση των προγραμμάτων σπουδών με την αγορά, μέσω της εξειδίκευσης, της εντατικοποίησης και της πειθάρχησης των φοιτητών, στην κατεύθυνση της διάσπασης των γνωστικών αντικειμένων. Κύριος στόχος να παράξουν ειδικευμένους, άμεσα αναλώσιμους και φθηνούς εργαζόμενους που θα βρίσκονται ήδη από το πανεπιστήμιο σε ανταγωνισμό μεταξύ τους, ενώ

παράλληλα δεν θα αποκτούν ολόπλευρη γνώση του αντικειμένου τους. Συνάμα, η εκπαιδευτική διαδικασία συνεχίζει να χαρακτηρίζεται από την λογική του καθηγητή-αυθεντία και εντατικοποιήθηκε ταχύτατα με την εισαγωγή πολλαπλών προόδων και αλυσίδων μαθημάτων.

ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΠΡΟΤΑΓΜΑ

Παλεύουμε για ένα Πανεπιστήμιο με προγράμματα σπουδών στην υπηρεσία της κοινωνίας, που θα προάγουν την ολόπλευρη ανάπτυξη της γνώσης, μέσα σε ένα ανθρώπινο πλαίσιο σπουδών, το οποίο θα αναπτύσσει την συνεργατικότητα και όχι τον ανταγωνισμό. Ένα δημοκρατικό Πανεπιστήμιο στο οποίο η παραγωγή και η αναπαραγωγή της γνώσης, θα κατευθύνεται στην εξυπηρέτηση των κοινωνικών αναγκών, ενώ οι φοιτητές θα έχουν λόγο τόσο στη διαμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών τους. **Στόχος μας επιπλέον είναι να αναδείξουμε την κοινωνική χρησιμότητα των γνωστικών μας αντικειμένων. Θέλουμε έναν επιστήμονα που θα παράγει έργο, γνώση και έρευνα σύμφωνα με τις ανάγκες της κοινωνίας, με πρόταγμα την αλληλεγγύη και την συλλογική διεκδίκηση.**

ΣΧΟΛΗ, ΤΜΗΜΑ

Οι Σχολές των ιδρυμάτων πρέπει να συγκροτούνται πάνω στη συνάφεια των επιστημονικών αντικειμένων που τις συναπαρτίζουν. Τα Τμήματα κάθε Σχολής αντίστοιχα, πρέπει να συγκροτούνται στη βάση ενός επιστημονικού αντικειμένου, επομένως κάθε ακαδημαϊκό τμήμα πρέπει να αποτελεί μία αδιαίρετη και ενιαία ακαδημαϊκή μονάδα, με εξασφαλισμένη όμως την δυνατότητα επαφής και με τα άλλα συναφή αντικείμενα.

ΓΝΩΣΤΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ - ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΠΟΥΔΩΝ

Στόχος μας είναι η συγκρότηση ενιαίων και αδιάσπαστων προγραμμάτων σπουδών, η οποιαδήποτε εξειδίκευση εντός των οποίων θα γίνεται μέσω επιλεγόμενων μαθημάτων και όχι δομημένων κατευθύνσεων. Με βάση αυτό προωθούμε την δημιουργία ενός προγράμματος σπουδών ανά τμήμα, με ενισχυμένο τον κορμό των βασικών μαθημάτων. Με αυτό τον τρόπο, το Πανεπιστήμιο θα αποκτήσει έναν απελευθερωτικό και ριζοσπαστικό χαρακτήρα που θα προάγει την μόρφωση και όχι την κατάρτιση, θα επιτρέπει τη μετάδοση γνώσεων μακριά από οικονομικά ή άλλα συμφέροντα.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Η εκπαιδευτική διαδικασία πρέπει να ενθαρρύνει τους φοιτητές και τις φοιτήτριες να συνεργάζονται μεταξύ τους, και να αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες για παραγωγή γνώσης (πχ ομαδικές και ερευνητικές εργασίες), μέσα από μία διαδικασία αλληλεπίδρασης μεταξύ καθηγητών και φοιτητών, που θα περιλαμβάνει την αμφισβήτηση και τη γόνιμη αντιπάραθεση ιδεών, ξεφεύγοντας από το μοντέλο της απλής μετάδοσης γνώσης από τον καθηγητή-αυθεντία. Επιπλέον με βάση τις πάγιες διεκδικήσεις του Φοιτητικού Κινήματος, επιδιώκουμε ανθρώπινους ρυθμούς σπουδών, σε ρήξη με την εντατικοποίηση, όπως διαρθρώνεται μέσα από το όριο σπουδών, τις διαγραφές, τις υποχρεωτικές παρουσίες και τις αλυσίδες μαθημάτων.

ΠΤΥΧΙΟ -

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Το κάθε Τμήμα οφείλει να παρέχει ένα ενιαίο και αδιαίρετο πτυχίο για όλους τους απόφοιτους του. Το πτυχίο αυτό θα προσφέρει πλήρη επαγγελματικά δικαιώματα σε αντιστοιχία με

τον εκάστοτε επαγγελματικό κλάδο, έτσι ώστε να εξασφαλίζονται οι συλλογικές συμβάσεις. Παράλληλα, διεκδικούμε την κατάργηση του συστήματος ακαδημαϊκών πιστωτικών μονάδων ECTS, σε κάθε επίπεδο της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Τέλος, επιδιώκουμε τη ρήξη με τις λογικές μετεκπαίδευσης και έξτρα προσόντων ως προαπαιτούμενα για την εύρεση εργασίας, ενώ ο εργοδότης οφείλει να καλύπτει τα έξοδα της όποιας τυχόν αναγκαίας εξειδίκευσης.

4.

ΕΡΕΥΝΑ

Μέχρι τώρα η έρευνα είχε αφεθεί σε ομάδες ειδικών και είχε αποκοπεί από κάθε μορφή κοινωνικού ελέγχου. Αυτό οδήγησε στην ενίσχυση της επιχειρηματικής λειτουργίας εντός των ιδρυμάτων, στην εξυπηρέτηση συμφεροντων μεγάλων εταιριών, ενώ διαμόρφωσε καθηγητικές και επιχειρηματικές ελίτ. Οφείλουμε στον αντίποδα αυτού του παραδείγματος να δημιουργήσουμε και μέσα από την Πανεπιστημιακή έρευνα, ένα οικονομικό και παραγωγικό μοντέλο με κυρίαρχο τον ρόλο των εργαζομένων, της νεολαίας και όλων των πληττόμενων

κοινωνικών ομάδων, προκειμένου να βρίσκεται στο επίκεντρο η ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών και όχι η εξασφάλιση του κέρδους για τους λίγους.

Α. ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Απέναντι στις κλειστές ομάδες καθηγητών που αναλαμβάνουν την έρευνα, αρχικά προτείνουμε τον περιορισμό της ανάληψης προγραμμάτων από συγκεκριμένους μόνο καθηγητές και παράλληλα τον περιορισμό των υπέρογκων αμοιβών τους. Ταυτόχρονα αγωνιζόμαστε για την **συμμετοχή** (εκπροσώπηση με δικαίωμα λόγου και ψήφου) των συλλόγων φοιτητών και εργαζομένων μέσω των δομών τους στην λήψη των αποφάσεων για την έρευνα, από όποιο όργανο και αν γίνεται αυτή (πχ. Επιτροπές ερευνών). Αντίθετα με το προηγούμενο μοντέλο, στόχος μας είναι η ζωντανή και συνεχής παρουσία των φοιτητικών συλλόγων και η κατοχύρωση εκπροσώπησης τους στις επιτροπές ερευνών με θεσμικό τρόπο. Επίσης, τοπικοί φορείς και εγχειρήματα, όπως συνεταιρισμοί, επιδιώκουμε να μπορούν να συμμετέχουν ουσιαστικά στην διαδικασία και τον σχεδιασμό του ερευνητικού έργου.

Β. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ

Στην παρελθούσα κατάσταση, εξαιτίας των προϋποθέσεων και των περιορισμών που επέβαλε το κεφάλαιο, σε αργή συνεργασία με τους ευρωπαϊκούς θεσμούς, **τα κονδύλια της έρευνας κατευθύνονταν αποκλειστικά σε ιδιωτικούς φορείς.** Αντιθέτως η έρευνα θα πρέπει να γίνεται με γνώμονα τις κοινωνικές ανάγκες και για θέματα που άπτονται αυτών, από ερευνητικές ομάδες με αμοιβαία συμμετοχή του συνόλου της πανεπιστημιακής κοινότητας. Για παράδειγμα είναι σημαντικό μεταξύ άλλων να γίνουν μελέτες για δομές πρόνοιας και αλληλεγγύης, έρευνα για το περιβάλλον (πχ Σκουριές και επιπτώσεις στο οικοσύστημα, στην υγεία και την πρωτογενή παραγωγή), για τις ανάγκες και την προώθηση εγχειρημάτων αυτοοργάνωσης και συνεταιρισμών (πχ BIOME) , μελέτες σχετικά με την παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές κ.α. Διεκδικούμε επίσης ισότιμη αντιμετώπιση και χρηματοδότηση από το κράτος τόσο για την εφαρμοσμένη έρευνα με υλικό και πρακτικό αποτύπωμα, όπως αναλύθηκε παραπάνω, όσο και για την βασική έρευνα ή την έρευνα στο πεδίο των ανθρωπιστικών και κοινωνικών επιστημών. **Την ευθύνη διεξαγωγής των ερευνητικών προγραμμάτων θα πρέπει να φέρουν πανεπιστημιακοί και δημόσιοι φορείς.**

Νευραλγικό σημείο μιας συνολικότερης στρατηγικής για την Έρευνα αποτελεί και η έννοια της διαφάνειας. Διεκδικούμε λοιπόν, **δημοσιότητα και αξιοκρατία στον τρόπο επιλογής** του ερευνητικού προσωπικού, διαφάνεια σε κάθε στάδιο υλοποίησής του ερευνητικού έργου, αλλά και διαφάνεια όσον αφορά την απορρόφηση και την κατανομή των κονδυλίων σε όλα τα επίπεδα, με στόχο να προλαμβάνονται **φαινόμενα υπερχρέωσης** του προϋπολογισμού του ερευνητικού προγράμματος ή φαινόμενα **μαύρης και αδήλωτης εργασίας.**

5. ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΩΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

Βασικά χαρακτηριστικά του Πανεπιστημίου ως κοινωνικό χώρο είναι η αλληλεγγύη, η δημοκρατία, η αλληλεπίδραση, η ελεύθερη έκφραση και δράση, η διάχυση πολυθεματικής γνώσης, κόντρα στην κυρίαρχη ατομικιστική αντίληψη. Στην προσπάθεια για την οικοδόμηση αυτού του αντιπαραδείγματος καθοριστικός είναι ο ρόλος των φοιτητικών συλλόγων.

Εγχειρήματα αυτοοργάνωσης, αλληλεγγύης και πολιτιστικά αντιπαραδείγματα (στεκία, κυλικεία, βιβλιοθήκες) που δημιουργούνται, δεν έχουμε αυταπάτες ότι θα λύσουν τα προβλήματα της σκληρής καθημερινότητας που βιώνουμε, μπορούν όμως να σκιαγραφήσουν την κοινωνία για την οποία παλεύουμε μια κοινωνία μακριά από τη λογική του κέρδους.

Η δικιά μας ανάλυση αντιλαμβάνεται την **αλληλεγγύη** ως κάτι που θα πρέπει να προέρχεται απ' τους "από κάτω" για τους "από κάτω", κόντρα στην "αλληλεγγύη" που μας πλασάρουν κανάλια, εκκλησίες και εταιρίες. Με γνώμονα λοιπόν της κοινωνικές ανάγκες, επιδιώκουμε τη συνδεση του πανεπιστημίου με την κοινωνία και τα κινήματα, μέσα από δομές όπως παζάρια χωρίς μεσάζοντες, κοινωνικά ιατρεία-παντοπωλεία-φαρμακεία. Βάση αυτής της λογικής το πανεπιστήμιο θα πρέπει να βρίσκεται μέσα στις πόλεις και όχι ξεκομμένο από αυτές.

Επιδιώκουμε τη δημιουργία **δομών αυτοδιαχείρισης** που δεν θα λειτουργούν με τη λογική του κέρδους αλλά αντίθετα, με την ενεργό συμμετοχή κομματιών που ζουν και εργάζονται στο πανεπιστήμιο όπως διοικητικοί, φοιτητές, καθηγητές, καθαρίστριες, φύλακες κλπ. (π.χ αυτοδιαχειριζόμενη - συνεταιριστική λέσχη σε σύν-

δεση με το κίνημα «χωρίς μεσάζοντες», δίκτυα ανταλλαγής σημειώσεων, στέκια ως χώροι δημοκρατίας πολιτικής ζύμωσης και πολιτιστικής δημιουργίας). Οι αποφάσεις θα παίρνονται μέσα από ανοιχτές διαδικασίες συνελεύσεων.

Το Πανεπιστήμιο πρέπει να λειτουργεί ως **χώρος συλλογικής αμφισβήτησης και δημιουργίας** και συνακόλουθα χώρος ανοιχτός σε πολιτικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις και αθλητικές δραστηριότητες ως μορφές αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου των φοιτητών. Σημαντικό ρόλο σε αυτό παίζουν οι Φοιτητικοί Σύλλογοι. Πολιτιστικοί φοιτητικοί σύλλογοι οφείλουν να δημιουργηθούν και να ενισχυθούν όπου υπάρχουν. Η APEN οφείλει το επόμενο χρονικό διάστημα να συμβάλει αποφασιστικά στη δημιουργία των δομών εκείνων που θα δίνουν διεξόδους για την δημιουργική αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου των φοιτητών.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ ΑΣΥΛΟ

Απαραίτητη προϋπόθεση για την σύνδεση των εγχειρημάτων εντός του πανεπιστημίου με την κοινωνία είναι η επαναφορά του Πανεπιστημιακού ασύλου, η συνολική κατάργηση του οποίου έχει δρομολογηθεί από το ν. Διαμαντοπούλου. **Το ακαδημαϊκό άσυλο δεν περιορίζεται για μας σε ένα χώρο ελεύθερης διακίνησης ιδεών αλλά γίνεται αντιληπτό ως εστία προάσπισης τόσο των φοιτητικών όσο και των κοινωνικών αγώνων και του κοινωνικού πειραματισμού εν γένει.**

Χρειαζόμαστε έναν θεσμοθετημένο χώρο ελευθερίας για την υλοποίηση των παραπάνω δράσεων με την ενεργό εμπλοκή του φοιτητικού κόσμου και μακριά από την κρατική επέμβαση. Σε κάθε περίπτωση αρμόδιοι για την προάσπιση του ασύλου είναι η ακαδημαϊκή κοινότητα, οι Φοιτητικοί Σύλλογοι και τα όργανά τους.

Το κείμενο «**Προτάσεις της Αριστερής Ενότητας για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση**» αποτελεί την απόληξη μιας σειράς θεματικών επεξεργασιών των επιμέρους σχημάτων μας. Μέσα από συζήτηση, συνδιαμόρφωση και τελικά αποδοχή η πανελλαδική συνάντηση της δικτύωσης σχημάτων της Αριστερής Ενότητας (που έλαβε χώρα στις 21-22 Μαρτίου 2015 στην ΑΣΟΕΕ) μέσω μιας διαδικασίας που απονέμει μία ψήφο σε κάθε σχήμα, σύμφωνα και με την απόφαση του πανελλαδικού της προηγούμενης χρονιάς, εκτός από το κείμενο απόφασης κατέληξε και στα σημεία που περιγράφει το παρόν έντυπο.

Στόχος του κειμένου αυτού δεν είναι άλλος παρά ο ορισμός των κυριότερων πεδίων διεκδίκησης που εντοπίζονται από τα σχήματά μας στη διαδικασία οικοδόμησης του Πανεπιστημίου των αναγκών μας, ενός Πανεπιστημίου δημοσίου και δωρεάν, με δημοκρατική συμμετοχή ολόκληρης της Πανεπιστημιακής κοινότητας στη λήψη των αποφάσεων και **με παραγωγή έρευνας και γνώσης που θα ανταποκρίνονται στις ανάγκες της κοινωνίας και όχι της αγοράς.**

Σε καμία περίπτωση δεν σκοπεύουμε οι προτάσεις αυτές να αποτελέσουν πρόταση-πλατφόρμα που επιβάλλεται στους φοιτητικούς συλλόγους από τα πάνω, αντίθετα, θεωρούμε πως μπορούν να ανοίξουν και να διευρύνουν την κουβέντα μέσα στους φοιτητικούς συλλόγους σχετικά με τα ζητήματα της φοιτητικής μέριμνας, της συνδιοίκησης, των δομών του φοιτητικού κινήματος και των γνωστικών μας αντικειμένων.

Πάγια θέση μας, εξάλλου, αποτελεί το ότι η αλλαγή του Πανεπιστημίου θα έρθει από τα κάτω, με ενεργοποίηση και συμμετοχή ολόκληρου του φοιτητικού σώματος στις διαδικασίες των συλλόγων και οι θεματικές επεξεργασίες των σχημάτων μας στόχο έχουν να εκκινήσουν μια γόνιμη κουβέντα για τα ζητήματα που μας αφορούν εντός του πανεπιστημίου.

Γι' αυτούς τους λόγους, αποφασίσαμε στην πανελλαδική μας διαδικασία να είμαστε εμείς αυτοί και αυτές που θα ανοίξουν συγκροτημένα την κουβέντα μέσα στους φοιτητικούς συλλόγους. Γιατί εμείς θεωρούμε ότι οι πολιτικές δυνάμεις που αντιλαμβάνονται τον εαυτό τους μέσα στο κίνημα πρέπει επιτέλους να αρχίσουν να μιλάνε για το Πανεπιστήμιο με θετικό πρόταγμα και όχι μόνο με καταγγελτικά και αμυντικά αιτήματα. **Επειδή ο ρόλος αυτή τη στιγμή των φοιτητικών συλλόγων και των οργάνων τους είναι να οραματιστούν και να ξεκινήσουν την διεκδικητική διαδικασία της δημιουργίας του Πανεπιστημίου των αναγκών μας μαζί με όσους ζουν και εργάζονται σε αυτό.**